

Sv. Peter in tesarji.

(Česka pripovedka o Kristu.)

Krist in sv. Peter sta šla mimo kmetske kerčme, kjer so se tesarji dobro gostili in plesali. „Ljubi gospod,“ reče Peter, ki je rad plesal, „daj tudi meni denes v to gostilnico iti.“ Jezus odgovori: „Peter, razveseljevanje na plesišči nama ne pristoji.“ A ker Peter ne prestane prositi, reče mu izveličar: „idi, če nij drugače, a samo za četert ure; jaz v tem posedim na tem pripravnem brunu in te počakam.“

Predno sv. Peter vesel otide, prilepi mu izveličar góslí na herbet. Ko v kerčmo stopí, zakričé tesarji ob jednom: „nov godec, nov godec!“ A Peter, (o góselcah nič nij vedel) stopi k déklicam in hoče zaplesati. Tesarji nijso bili zadovoljni, naganjáje ga, da bi jim zagodel. Sv. Peter se je branil, da nij godec. A tesarji se razserdé, mislěč, da se jim hoče rogati. Petra so tako po herbtu nabili, da so se gosli na sto koscev razletele. Napósled so svetega moža prijeli ter sunili skozi vrata. Ko pride tepen nazaj h Gospodu, zavpije razkačen: „oj nastavnik (mojster), neotesanci so ti tesarji! Pretepli so me! Ako bi mogel, zabiti bi jim hotel žrebljev povsod v debela, da bi si vse sekire skerhali.“ — „To bi bilo preveč,“ odgovori Jezus, „narediva jim same terde gerče v debela, in dosti bodo kaznjevani!“ Od tedaj so v drevji terde gerče, katere tesarskim sekiram delajo skerbine.

S. Meglič.

Mačka in sinica.

Mačka: „Kakó si pela prelepó,
Da skače serce mi živó!
Prilěti semkaj dôlu k mēni,
In jéderca si v kljunček dēni.“

Sinica: Ti zvita si, to davno vém,
Pri tebi zôbati ne smem;
V zelénem gozdku jaz prebivam,
V svobôdi jéderca uživam.“

* * *
Sinica v gózdek odletí,
In kisló mačka se derží.

Iv. Miklošić.

Kakšni bodite otroci domá.

Otroci naj se ne nagibljejo preko oken visokih poslopíj; naj se ne igrajo okolo vodnjakov (štiren), okolo cest in voznih potov, okolo apnenih ali drugačnih jam, niti ne pri vodah. Naj se umaknejo od ondód, kjer zídajo ali stavijo poslopje. Otroci naj se ne igrajo z ostrimi stvarmí ter jih ne jemljó v usta; naj se ne plázijo po lestvah (lojtrah), po drevji, zidínah in drugih víšavah ter se ne spenjajo na kóla, niti naj ne tékajo za njimi ali se oběšajo nanja; naj se ne šálíjo z ognjem, svečo, ogljem, smodnikom in puško; že mnogo otrok se je takísto ranilo, da so potem ostali pohabljeni, ali se jih tudi usmrtílo; nekateri so veliko nesrečo storili sebi, svojim stárisem ali hiši, tudi vsemu mestu, vsemu tergu ali vsej vasí.